Р Е Ш Е Н И Е
№ 41700

гр. София, 27.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 82 състав,** в публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **7091** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по повод подадена жалба от „Джордан 90“ ООД [населено място], представлявано от Й. И. чрез адв. И. срещу отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в писмо изх. № ЦУ-ЕСО-4195#2/11.05.2026 г. на изпълнителния директор на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД.

В жалбата се изнасят твърдения за незаконосъобразност на оспорения отказ поради неправилно приложение на материалния закон, липса на конкретни мотиви и противоречие с целта на закона. Посочва се, че противно на твърденията на ответника „Е. системен оператор“ (ЕСО) ЕАД е задължен субект по см. на чл. 3 от ЗДОИ, тъй като е дружество със 100% държавно участие. В отказа липсва конкретна индивидуална преценка относно всеки от поставените въпроси в заявлението, а е извършено единствено абстрактно и общо позоваване на вътрешни правила.

Ответникът - изпълнителният директор на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата като недопустима, тъй като счита, че се оспорва несъществуващо писмо, тъй като на дата 11.05.2026 г. ответникът не е издавал посочения от жалбоподателя акт. Предвид това счита, че не е налице годен предмет на оспорване, като погрешното индивидуализиране на предмета на спора съставлява съществен недостатък на жалбата, който води до нейната недопустимост.

В писмени молба по делото от 25.09.2026 г. жалбоподателят уточнява, че жалбата му е насочена срещу отказ, обективиран в писмо изх. № ЦУ-ЕСО-4195#2/27.05.2026 г. на изп.директор на ЕСО ЕАД във връзка със заявление за достъп до обществена информация вх. № ЦУ-ЕСО-4195#1/12.05.2026 г. С оглед така направеното уточнение, съдът счита, че оплакванията на

ответника досежно липсата на годен предмет на оспорване, са неоснователни.
Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема от фактическа страна следното:
Със заявление вх. № ЦУ-ЕСО-4195#1/12.05.2026 г. дружеството „Джордан 90“ ООД поискало от ЕСО ЕАД да му бъде предоставен достъп до следната обществена информация:
- Съществува ли одобрено инвестиционно намерение, програма или план за изграждане на подстанция 110/20 kV „Г.“?
- Включен ли е проектът в плановете за развитие на мрежата; в инвестиционната програма на ЕСО или в дългосрочните планове за развитие на електропреносната инфраструктура?
- На какъв етап се намира проектът към настоящия момент?
- Предвидени ли са срокове за проектиране; срокове за строителство и за въвеждане в експлоатация?
- Какви конкретни административни, технически, устройственоправни или финансови пречки съществуват пред реализацията на проекта?
- Съществуват ли междинни технически решения за осигуряване на необходимата мощност до реализиране на подстанцията?
- Да бъдат предоставени извадки от планове; инвестиионни програми; решения; технически схеми; вътрешни актове, в които фигурира подстанция „Г.“.
С оспореното в настоящото производство писмо изх. № ЦУ-ЕСО-4195#2/27.05.2026 г. изпълнителният директор на ЕСО ЕАД се е позовал на Програма за съответствието на ЕСО, одобрена с решение № Ц-5/30.07.2015 г. на КЕВР и конкретно на раздел 7 от нея, който регламентира правилата за предоставяне и оповестяване на информация, търговска чувствителна информация и публична информация. Посочва се, че с процесното заявление се изисква информация относно експлоатацията и развитието на преносната система, която съгласно т. 7.1, б.“а“ от Програмата представлява „търговски чувствителна информация“, като по отношение на нея следва да се приложи забраната за оповестяването ѝ пред трети лица, въведена с т. 7.3 от Прогрмата.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:
Оспореното писмо е издадено от компетентен орган – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, в предписаната от АПК и ЗДОИ писмена форма. Видно от устава на дружеството, то е юридическо лице със статут на самостоятелен правен субект, отделно от своите акционери; органи на дружеството са едноличният собственик на капитала, надзорният съвет и управителният съвет; едноличен собственик на капитала, съгласно чл. 19, ал. 1 е „Български енергиен холдинг“ ЕАД /БЕХ/. Видно от вписаните обстоятелства в Търговския регистър, едноличен собственик на капитала на БЕХ е българската държава, като правата ѝ се упражняват чрез министъра на енергетиката, който има качеството на принципал на дружеството.
В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая, обаче, съдът констатира нарушение на приложимия материален закон, поради следните съображения:
Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ

обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл. 12, ал. 1 и ал. 2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон.
Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на ЕСО ЕАД. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези.
На изследване в настоящото производство подлежат предпоставките на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, чиято липса, по аргумент на противното, обуславя осигуряване на достъп до обществена информация.
Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з.– когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.
Административният орган не е изследвал предпоставките по смисъла на чл. 37, ал. 1 и чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, като се е мотивирал единствено с позоваването на т. 7. 1 и т. 7. 3 от Програмата за съответствие на ЕСО. Индивидуализираната в заявлението информация не е класифицирана информация, представляваща служебна тайна за „ЕСО” ЕАД и не съществува ограничение от законов порядък, за нейното предоставяне. Програмата за съответствие, с чиито разпоредби /т. 7.3 във вр. т.7.1 б.”а” / се е аргументирал ответникът не е закон, в който да са предвидени хипотези, при които конкретно претендираната информация да съставлява „професионална тайна” или „търговска тайна“ и да съществуват предвидени в него основания за опазването и оповестяването ѝ.
В чл. 7, ал.1 от ЗДОИ е регламентирано, че „не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон”. По см. на чл. 9, ал. 2 от ЗДОИ „в случаите, предвидени със закон, определена официална или служебна информация може да бъде обявена за класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна”.
На следващо място по см. на § 1, т.5 от ДР на ЗДОИ не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от

разкриването ѝ. Задължение на органа е да извърши преценка, дали в конкретния случай е налице такъв и съответно да обоснове своето решение в този смисъл, което в процесния случай не е направено. Постановяването на отказ за предоставяне достъп до поискана обществена информация следва да е надлежно мотивиран, като се държи сметка и за понятието „надделяващ обществен интерес“, дадено в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и въведената с § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ оборима презумпция за наличието на такъв. Липсата на конкретно изложени фактически основания, както и липсата на посочено правно основание за издаване на административният акт, води до извод за наличие на основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.
Предвид изложеното оспореният отказ, обективиран в писмо изх. № ЦУ-ЕСО-4195#2/27.05.2026 г. на изп.директор на ЕСО ЕАД следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.
При този изход на правния спор и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника се дължат разноски, които са поискани в срока за това и представляват: заплатената от жалбоподателя държавна такса в размер на 25,56 евро, както и 300 евро заплатено в брой адвокатско възнаграждение, видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие от 29.05.2026 г.
По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо изх. № ЦУ-ЕСО-4195#2/27.05.2026 г. на изпълнителния директор на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД.
ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.
ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД да заплати на „Джордан 90“ ООД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 325,56 евро.
Препис от решението да се изпрати на страните.
Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: